

Semper Fidelis!

Του Θανάση Κ.

Το να φωνάζουν τα παρελαύνοντα τμήματα "μη εγκεκριμένα" συνθήματα είναι παράπτωμα. Όντως... ίσως και σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα. Αλλά μέχρις εκεί.

Υπάρχουν, βέβαια, διαφορετικών ειδών πειθαρχικά παραπτώματα. Άλλο πράγμα να διαπράξει κανείς μια "αβλεψία" κι εντελώς διαφορετικό να υπονομεύσει το "συνεκτικό πνεύμα" (esprit de corps) του στρατεύματος... Γιατί χωρίς πειθαρχία - αν κάθε ένστολος μπορεί να κάνει ό,τι θέλει ατιμώρητα - ουσιαστικά δεν υπάρχει στράτευμα...

* Τις ένοπλες δυνάμεις τις χρειάζεται μια χώρα, για να είναι έτοιμες να "πολεμήσουν μέχρις εσχάτων". Χωρίς μαχητική διάθεση δεν πρόκειται να πολεμήσουν. Οπότε η σοβαρότητα του πειθαρχικού παραπτώματος εξαρτάται από ένα πράγμα: Από το πόσο η αμφισβήτηση της πειθαρχίας υπονομεύει τη μαχητική προδιάθεση των στρατεύματος.

* Μια απλή "αβλεψία", π.χ. το να ξεχάσει κάποιος να "αναφερθεί" σωστά, δεν υπονομεύει την μαχητική διάθεση κι αντιμετωπίζεται με επιείκεια. Το να αψηφήσει συνειδητά μια διαταγή ανωτέρου του, είναι πολύ πιο σοβαρό. Το να φωνάζουν οι παρελαύνοντες ό,τι θέλουν, κατά τη διάρκεια παρέλασης είναι, όντως, πιο σοβαρό.

* Αλλά κι εδώ η σοβαρότητα του πειθαρχικού παραπτώματος εξαρτάται από το πόσο τα "μη εγκεκριμένα" συνθήματα υπονομεύουν τη μαχητική διάθεση. Αν, για παράδειγμα,

φωνάζουν "ΔΕΝ θέλουμε να πολεμήσουμε", είναι πολύ πιο σοβαρό, από το αν φωνάζουν "στείλτε μας να πολεμήσουμε"...

- Το πρώτο δείχνει δημόσια απροθυμία να κάνουν το καθήκον τους. Κι ακυρώνει την ίδια την ύπαρξη του σώματος.
- Το δεύτερο δείχνει "υπερβολική" διάθεση να κάνουν το καθήκον τους. Πάλι "παράπτωμα" είναι. Αλλά πολύ λιγότερο σοβαρό...

Και κάτι ακόμα: Αν τιμωρηθούν αυστηρά όσοι φώναξαν "στείλτε μας να πολεμήσουμε", αυτό υπονομεύει επίσης την μαχητική διάθεση του στρατεύματος. Εδώ η "τιμωρία" είναι πολύ χειρότερη από το ίδιο το "παράπτωμα"...Δείτε ένα παράδειγμα - από τα πολλά που υπάρχουν στην ελληνική στρατιωτική ιστορία:

Αν ένας διοικητής μονάδας, εν ώρα μάχης, δώσει διαταγή στους άνδρες του να επιτεθούν και κάποιος φοβηθεί κι εγκαταλείψει τρέχοντας προς τα πίσω, αυτό είναι πειθαρχικό παράπτωμα που τιμωρείται αυστηρότατα...

Αν, αντίθετα, ένας διοικητής μονάδας εν ώρα μάχης, διατάξει τους άνδρες του να φύγουν κι ο ίδιος παραμείνει με κίνδυνο της ζωής του, για να καλύψει την υποχώρησή τους, κάποιιοι από τους στρατιώτες του μπορούν να αρνηθούν - και να παραμείνουν δίπλα του.

Κι αυτό "πειθαρχικό παράπτωμα" είναι. Και ταυτόχρονα, πράξη ηρωισμού! Αν επιζήσουν όσοι παράκουσαν τη διαταγή, θα υποστούν "πειθαρχικές κυρώσεις" - τις ελάχιστες προβλεπόμενες. Σχεδόν συμβολικές. Αν δεν επιζήσουν να τιμηθούν ως ήρωες.

Στην κηδεία του πατέρα μου - στρατιωτικού από εκείνους που πολέμησαν σε τρεις πολέμους - εκτέθηκαν στην νεκρώσιμη πομπή τα παράσημά του, όπως συνηθίζεται σε τέτοιες περιπτώσεις. Ένας επιζών συμπολεμιστής του, αφού πλησίασε να με συλλυπηθεί, μου έδειξε δύο από τα παράσημά - από τα πιο σημαντικά. Και τα δύο ο πατέρας σου τα πήρε αφού τον πέρασαν, προηγουμένως, από... στρατοδικείο! μου είπε, χαμογελώντας. Ανδραγάθησε... απειθαρχώντας!

* Η πειθαρχία οφείλει να χαλυβδώνει το ΦΡΟΝΗΜΑ, τη μαχητική προδιάθεση των ένστολων. Και οι ποινές για πειθαρχικά παραπτώματα οφείλουν να κάνουν ακριβώς το ίδιο. Να χαλυβδώνουν το φρόνημα. Όταν οι ποινές υπονομεύουν το φρόνημα, είναι χειρότερες από το παράπτωμα που "τιμωρούν"...Όσοι πολέμησαν κάποτε, αυτό το ξέρουν καλά. Όσοι δεν πολέμησαν ή δεν έχουν σκοπό να πολεμήσουν, αυτό δεν το καταλαβαίνουν...

Στην προχθεσινή παρέλαση για την 25η Μαρτίου ακούστηκαν δύο τέτοια "μη εγκεκριμένα" συνθήματα. Το ένα ήταν "Η Κύπρος είναι Ελληνική" - "γαμ.... η Τουρκία"!

Το άλλο ήταν ένα σύνθημα αγάπης και τιμής για μια συνάδελφό τους που σκοτώθηκε στο τραγικό δυστύχημα των Τεμπών. Ας τα δούμε, ένα-ένα...

* Το σύνθημα για την Κύπρο, δείχνει διάθεση των Ελλήνων να υπερασπιστούν την Κύπρο, έναντι της οποίας η Ελλάδα έχει αναλάβει συμβατικές υποχρεώσεις ως "προστάτιδα δύναμη".

Το ότι φώναξαν το σύνθημα είναι πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά δεν υπάρχει τίποτα άλλο "παράνομο" σε αυτό...

Η Κύπρος είναι Ελληνική, η Ιστορία της είναι Ελληνική, ο πληθυσμός της είναι στην μεγάλη πλειονότητά του Έλληνες - και το νοιώθουν, ενίοτε περισσότερο κι από τους Ελλαδίτες - και αυτή τη στιγμή η Τουρκία κατέχει παράνομα το 40% των εδαφών της Κύπρου...

Το "γαμ... η Τουρκία" είναι, όντως, "χυδαίο"! Αλλά το φώναξαν για μια γειτονική χώρα η οποία ΕΠΙΣΗΜΩΣ, διακηρύσσει ότι το μισό Αιγαίο είναι δικό της, ότι τα ελληνικά νησιά του ανατολικού Αιγαίου τους τα "υφάρπαξε" η Ελλάδα, μιλάμε για μια χώρα που μας απειλεί επισήμως με Πόλεμο (casus belli) και της οποίας επίσημοι εκπρόσωποι έχουν επανειλημμένως διακηρύξει ότι "θα μας έλθουν μια νύχτα..." Αυτό κι αν είναι χυδαίο...

Κανείς Τούρκος επίσημος δεν "τιμωρήθηκε" ποτέ για όσα επισήμως λένε κάθε τόσο κατά της Ελλάδας. Αντιθέτως παίρνουν και προαγωγές...

Κι εμείς σκεπτόμαστε να τιμωρήσουμε σοβαρά Έλληνες στρατιώτες που παρελαύνοντας για την Εθνική επέτειο "απάντησαν" στους απέναντι;

Έχουμε επισήμως αποδεχθεί ότι οι Τούρκοι μπορούν να μας προκαλούν συνεχώς, αλλά εμείς δεν επιτρέπουμε στον εαυτό μας ούτε μια "φραστική απάντηση";

Έχουμε προσχωρήσει στην "άψογο στάση", που αποτελεί ό,τι πιο ατιμωτικό έκανε η Ελλάδα στην σύγχρονη Ιστορία της - και το πλήρωσε πανάκριβα;

Κάποιοι είπαν ότι την τελευταία φορά που ακούστηκε το σύνθημα "η Κύπρος είναι Ελληνική"... χάσαμε την μισή Κύπρο, λέει. Καλύτερο "ξέπλυμα" της Τουρκίας δεν έχουμε ακούσει! Οι Τούρκοι δεν εισέβαλαν στην Κύπρο το 1974, γιατί κάποιοι... φώναζαν "η Κύπρος είναι Ελληνική"!

Εισέβαλλαν γιατί λίγες μέρες πριν η χούντα του Ιωαννίδη είχε κάνει πραξικόπημα κατά του Μακαρίου και γιατί έξη χρόνια πριν η χούντα του Παπαδόπουλου είχε αποσύρει την ελληνική μεραρχία από την Κύπρο...

Οι ίδιοι οι Αμερικανοί επισήμως είχαν αναγνωρίσει (από το 1964), ότι όσο υπήρχε η ελληνική μεραρχία στην Κύπρο, οι Τούρκοι θα συντρίβονταν αν επιχειρούσαν απόβαση...

Ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο επιλεγόμενος και "Γέρος της Δημοκρατίας", έστειλε (παράνομα) την Ελληνική Μεραρχία στην Κύπρο, ο δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος την απέσυρε και ο δικτάτορας Ιωαννίδης έδωσε το πρόσχημα στους Τούρκους να επέμβουν στην, "ανοχύρωτη" πλέον, Κύπρο.

Και σήμερα, πενήντα χρόνια μετά, διάφοροι "δημοκράτες" στην Ελλάδα ξεπλένουν και τον Παπαδόπουλο και τον Ιωαννίδη! Χώρια που ξεπλένουν και την Τουρκία. Εκεί καταντήσαμε...

* Όσον αφορά το δεύτερο σύνθημα για την τραγική Κλαούντια, τη φοιτήτρια της Στρατιωτικής Ιατρικής που σκοτώθηκε στα Τέμπη, αυτό που φώναζαν οι συνάδελφοί της παρελαύνοντας ήταν ένας συγκινητικός φόρος τιμής στην μνήμη της. Που κατέληξε με το ανατριχιαστικό:

Κλαούντια σε αγαπώ - Κλαούντια δεν σε ξεχνώ!

Κι έκανε εκατομμύρια Έλληνες να ριγίσουν... Εκτός από κάποιους που ενοχλήθηκαν, βέβαια... Και τώρα θέλουν να επιβάλλουν "παραδειγματική τιμωρία" για το "πειθαρχικό παράπτωμα"... Μακάρι να έχουμε πολλούς ακόμα που κάνουν τέτοια "πειθαρχικά παραπτώματα". Τουλάχιστον θα κοιμόμαστε ήσυχοι τα βράδια, ότι η Ασφάλεια της χώρας είναι σε καλά χέρια... Ενώ κάποιοι έχουν χάσει τον ύπνο τους...

Προφανώς οι Τούρκοι δεν νοιώθουν πολύ καλά όταν βλέπουν τέτοιο φρόνημα στην Ελλάδα.

Προφανώς οι... φιλότουρκοι της Ελλάδας και τα πάσης φύσεως "γιουσουφάκια" που γεμίσαμε, πολύ ταράζονται όταν βλέπουν ότι τα στρατευμένα παιδιά μας δεν ξεχνούν, δεν ασχολούνται μόνο με τα κινητά τους και με το life style, δεν ξεπλένουν την Τουρκία, και δεν συγχωρούν όσους ξεπλένουν την Τουρκία. Έχουν επίγνωση του Χρέους τους και το φωνάζουν...

* Το - δημοφιλέστατο - σύνθημα Semper Fidelis, ή Semper Fi, είναι το μοτο του Αμερικανικού Σώματος Πεζοναυτών. Του πιο αξιόμαχου κλάδου των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν το φωνάζουν μόνο οι ένστολοι. Το φωνάζουν κι όσοι υπηρέτησαν κάποτε στους Πεζοναύτες. Είναι αυτό που τους δένει ως "οικογένεια". Και το φωνάζουν με υπερηφάνεια,.,.

Σημαίνει Πάντα Πιστοί (στο Καθήκον, στις Αρχές μας, στην Πατρίδα, στους συναδέλφους μας, στους συμμαχητές μας, σε όσους πέσανε στο πεδίο της μάχης). Κατά προέκταση σημαίνει δεν αφήνουμε κανένα πίσω, δεν ξεχνάμε κανένα.

Στον πειθαρχικό κώδικα των Πεζοναυτών, όποιος "απειθαρχεί" για να μην αφήσει πίσω κανένα συμμαχητή του, ακόμα και αν πήρε διαταγή να φύγει, δεν τιμωρείται! Το Semper Fi, είναι ο κώδικας Τιμής των μαχητών.

Συνοψίζει το "συνεκτικό πνεύμα" τους, το esprit de corps, του σώματός τους, την ίδια την ψυχή τους. Δεν είναι "πάνω" από τους κανόνες πειθαρχίας, είναι η συνειδησιακή πηγή της Πειθαρχία τους!

Κι αυτά όχι σε μια δικτατορία, αλλά στη μεγαλύτερη και παλαιότερη σύγχρονη Δημοκρατία...Εκεί το μαθαίνουν μετά από μήνες σκληρής εκπαίδευσης. Εδώ τα παιδιά μας το νοιώθουν μέσα τους και το φωνάζουν αψηφώντας τις συνέπειες. Γιατί ουσιαστικά ΑΥΤΟ φώναζαν προχθές στην παρέλαση: Sempet Fi!

Κι αυτό θέλουμε να το... τιμωρήσουμε "παραδειγματικά"; Και μάλιστα κατά απαίτηση της Τουρκίας, η οποία μας προκαλεί συνεχώς; Sempet Fi!

ΥΓ. Αφού είναι «πειθαρχικό» παράπτωμα, να επιβάλουμε ποινή στα παιδιά: Μια μέρα στέρησης εξόδου! Με αναστολή...(Από το Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο...και συμπληρώνω και μία εβδομάδα άδεια).